

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: A. B.**, zastoupen Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem, se sídlem Františkánská 7, Plzeň, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 1. 2004, č. j. 59 Az 321/2003 - 43,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku označenému v záhlaví, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2002, č. j. OAM - 1275/AŘ - 2001, ve věci žádosti o udělení azylu. Tato kasační stížnost byla podána dne 1. 7. 2004.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost byla podána včas a zda se jí tak lze věcně zabývat. Podle § 106 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek byl doručen dne 24. 2. 2004 Mgr. Davidu Bascherimu, advokátu, který stěžovatele na základě usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 8. 2002, č. j. 2 A 720/2002 - 17, v řízení o žalobě zastupoval. Tvrdí-li stěžovatel v kasační stížnosti, že se o rozhodnutí dozvěděl až v souvislosti s tím, že mu bylo uděleno výjezdní vízum, a proto podává kasační stížnost až 1. 7. 2004, je to pro posouzení včasnosti jejího podání tvrzení bez právního významu. Napadený rozsudek byl řádně soudem doručen právnímu zástupci stěžovatele, jak soudu ukládá § 49 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 31 odst. 2 o. s. ř. a § 42 odst. 5 s. ř. s.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, pak lhůta pro její podání uplynula dne 9. 3. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 1. 7. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a kasační stížnost odmítl.

Byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu